Quelle: https://manuscripta.at/?ID=8479
Copyright: Salzburg, Universitätsbibliothek

leo exultacõis ꝑ participibus tuis. Et tu i pn
cipio dñe tra fundasti: ⁊ opa manuum tuarum
sunt celi. Ipi pibunt tu autẽ pmanebis: ⁊ omes
ut uestimentũ uetera scent: ⁊ uelud amictũ mu
tabis eos ⁊ mutabuntur, tu autem idem ipse es.
⁊ anni tui non deficient. Initium s. ew. s. iohem.
In principio erat ũbum. Et ũbum erat apud
deum. Et deus erat ũbum. Hoc erat in puncipi
o apud deũ. Omnia ꝑ ipm fta sunt: ⁊ sine ipso
fm est nichil. Quod fm est: in ipo uita erat.
Et uita erat lux hominũ: ⁊ lux in tenebris lucet.
⁊ tenebre eam non comphenderũt. Fuit homo
missus a deo: cui nomen erat iohes. Hic uenit
in testimoniũ: ut testimoniũ phiberet de lumine
ut omnes crederent ꝑ illum. Non erat ille lux:
sed ut testimoniũ phiberet de lumine. Erat lux
uera que illuminat omnem hominẽ uenientẽ
in hunc mundũ. In mudo erat. ⁊ mũd ꝑ ipm
factus est. ⁊ mund eum non cognouit. In pria
uenit. ⁊ suu eum non recepunt. Quotqd autẽ
recepunt eum. dedit eis ptatem filios dei fieri. his
qui credunt in nomine eius, qui non ex sangui
nibus neq; ex uoluntate carnis, neq; ex uolunta
te uiri. sed ex deo nati sunt. Et ũbum caro fm
est. ⁊ hitabit in nobis. Et uidimus glam eius
glam quasi unigeniti a pre plenum gra ⁊ uitate.